

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

5 P-923/23-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
PRESUDA ZBOG OGLUHE
I
PRESUDA NA TEMELJU PRIZNANJA

Općinski sud u Makarskoj, po sucu Angeli Koštro, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ad/1 Ante Miočevića pok. Nikole, Igrane, Vrtine 238 (OIB: 32768383889) i ad/2 Dražana Miočevića pok. Nikole, Igrane, Vrtine 212 (OIB: 67054268826) oba zastupana po punomoćniku Željku Ravliću, odvjetniku iz Makarske protiv tuženika ad/1 Emila Miočevića, Makarska, Stjepana Radića 17, ad/2 Alenke Schumacher, Am Pfad 9, 40670 Meerbusch, Deutschland, tuženici ad/1 i ad/2 kao nasljednici Ante Miočevića pok. File koji je zajedno sa pravnim prednikom tužitelja i tužene ad/14 Nikolom-Nikom Miočević pok. File bio nasljednik File Mihaljević pok. Ivana, ad/3 Snježane Butigan, Ploče, Stablinska 53 (OIB: 28890219918) u svoje ime i zajedno s tuženikom ad/15 kao nasljednica Milke Pobrlica ž. Ante, ad/4 Mate Talijančića, Igrane, Mala cesta 176 (OIB: 38355834582) u svoje ime i kao nasljednik Karmele Talijančić ud. Stipana-Stipe, ad/5 Varje Knez, Zagreb, Stjepana Babonića 66, u svoje ime i kao nasljednica Nede Matić pok. Jure, ad/6 Maše Šarar Nežić, Rijeka, Pletenci 40 c, zajedno s tuženikom ad/16 kao nasljednici Ivanke Šarar pok. Jure, ad/7 Gordane Harasti Jelenić, Zagreb, Varičakova 4, u svoje ime i zajedno sa tuženom ad/17 kao nasljednica Srećke Svrabić pok. Jure, ad/8 Vladimira (Vlade) Radojkovića, Beograd, Mrakovička 47, Republika Srbija, u svoje ime i zajedno s tuženikom ad/19 kao nasljednik Dragice Radojković, ad/9 Maria Krželja, Split, Vukovarska 112, u svoje ime i zajedno s tuženicama ad/20 i ad/21 kao nasljednik Sonje Krželj koja je zajedno s pravnom prednicom tuženika ad/8 i ad/9 Dragicom Radojković kao nasljednica Anđelke Radanović pok. Jure, ad/10 Jadranke Kovačević ž. Mihaela rođ. Skrepnik pok. Steve, Split, Blatine 46, ad/11 Zorana Skrepnika pok. Steve, 21215 Kaštel Lukšić, I. Bulića 64 odnosno, Split, Pojišanska 25 tuženici ad/10 i ad/11 kao nasljednici Filomene Skrepnik pok. Jure, ad/12 Mate Bakalića sin Stipe, Igrane, Igrane 199 (OIB: 83837486266) u svoje ime i zajedno s tuženom ad/18 kao nasljednik Marije Bakalić pok. Jure koja je bila nasljednica Dimitra Mihaljevića pok. Jure, ad/13 Mihovila Mihaljevića pok. Jure, 6 Cross Rd. Chelsea 3196, Melbourne, Australija, tuženik ad/13 zajedno s pravnim prednicima tuženika ad/5, 6, i ad/16, ad/7 i ad/17, ad/8 pa do ad/11, te ad/12 i ad/19 kao nasljednici Vice Mihaljević pok. Jure, ad/14 Darinke Miočević ud. Nike-Nikole, Igrane,

Vrtina 212, zajedno s tužiteljima kao nasljednica Nike-Nikole Miočevića pok. File, ad/15 Mate Letice, Zagreb, Trpinjska 8 (OIB: 3471469305), u svoje ime i zajedno s tuženom ad/3 kao nasljednik Milke Pobrice ž. Ante, ad/16 Ivana Šarara Rijeka Frana Supila 13, zajedno s tuženom ad/6 kao nasljednik Ivanke Šarar pok. Jure, ad/17 Mirke Svrabić, Zagreb, Domobranska 4, zajedno s tuženom ad/7 kao nasljednik Srečke Svrabić pok. Jure, ad/18 Jadranke Erceg, Igrane, Radaševica 52 (OIB:01185375968), ad/19 Olivera Radojkovića, Beograd, Mrakovička 47, Republika Srbija, ad/20 Aljoše Krželja, Živogošće, Porat 36 i ad/21 Dejana Krželja, Split, Vinogradska 52, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 18. listopada 2023. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja Željka Ravlića, odvjetnika, tužene ad/3 osobno, punomoćnika tuženika ad/3, 4, 5, 10 i 15 Mirka Perkušića, odvjetnika, a u odsutnosti uredno pozvanih tuženika ad/8, 9, 19, 20, 21, 11, 16, 17 i 18, dana 30. studenog 2023. godine

presudio je

I/ Utvrđuje se da su tužitelji pod /1 Ante Miočević pok. Nikole iz Igrana Vrtine 238, OIB: 32768383889 i pod /2 Dražan Miočević pok. Nikole iz Igrana, Vrtine 212 OIB: 67054268826 jedini i isključivi vlasnici i to svaki od tužitelja za po 1/2 dijela, dijela čest. zgr 380, ZU 203, K.O. Igrane, u površini od 59 m², i to baš onog dijela ove nekretnine koji je prikazana na skici terena u nalazu i mišljenju vještaka Perice Puljića od 29. listopada 2018. godine i označen slovima A-B-C-D-E-F-A, koja skica terena zajedno sa cijelim nalazom i mišljenjem vještaka Perice Puljića od 19. listopada 2018. godine čini sastavni dio izreke ove presude, pa su tužitelji ovlašteni temeljem ove presude i po pravomoćnosti iste, zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na naprijed navedenom dijelu čest. zgr. 380, K.O. Igrane, površine 59 m² odnosno na novoformiranoj katastarskoj čestici površine 59 m² K.O. Igrane, koja će nastati od naprijed navedenog dijela čest. zgr. 380 K.O. Igrane, na svoje ime za cijelo, odnosno svaki od tužitelja za po 1/2 dijela, uz istodobnu uknjižbu brisanja tog prava, na tom dijelu, u cijelosti s imena tuženika i imena njihovih označenih pravnih prednika, što su tuženici u svoje ime i kao njihovi pravni slijednici dužni trpjeti.

II/ Nalaže se tuženicima pod/ 3,4,10 i 15 naknaditi tužiteljima pod1 / i /2 trošak parničnog postupka u iznosu od 1.639,05 EUR / 12.350,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. studenog 2023. godine do isplate koje se određuju sukladno čl. 29. st. 2 Zakona o obveznim odnosima odnosno za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku do 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika ad/1 Emila Miočevića i drugih, radi utvrđenja, dana 09. srpnja 2008. godine u kojoj navodi da su u odjelu za zemljišne knjige ovog suda tuženici i njihovi označeni pravni prednici upisani kao vlasnici nekretnine označene kao čest. zgr. 380, ZU 203, K.O. Igrane, ukupne površine 176 m². Navode da bez obzira na takav upis i zemljišnoknjižno stanje da su tužitelji jedini i isključivi vlasnici i posjednici i to svaki od tužitelja za po 1/2 dijela, dijela predmetne

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

nekretnine označene kao čest. zgr 380, K.O. Igrane u površini od 80 m² i to baš onog dijela ove nekretnine koji je prikazan na skici terena broj 228/08 od lipnja mjeseca 2008. godine i označen slovima A-B-C-D-A a koju skicu terena je izradio Ured ovlaštenog inženjera geodezije Vladimira Iličića iz Makarske. Navode da predmetna nekretnina u naravi predstavlja konobu u Igranima na predjelu „Kraj“, a tužitelji su pravo vlasništva ove nekretnine stekli valjanim pravnim osnovom i to tužitelj ad/1 darovanjem, a tužitelj ad/2 nasljeđivanjem od svog pok. oca Nikole-Nike Miočevića pok. File, koji je isključivi stvarni i izvanknjižni vlasnik i posjednik predmetne nekretnine.

Tijekom postupka tužitelji navode da predmetna nekretnina čest. zgr 380 u cijeloj svojoj površini odnosno dijelu koji je predmet tužbenog zahtjeva i koji je prikazan na skici terena broj 228/08 od lipnja 2008 godine označen slovima A-B-C-D-A, kao i u preostalom dijelu koji je prikazana na naprijed navedenoj skici terena te označen kao prolaz i koji da pripada Miru Mihaljeviću, Srećku Škrabiću i Mariji Bakalić da je svojedobno bila vlasništvo njihovog prednika Pavla Mihaljevića pok. Petra. Predmetna nekretnina čest. zgr 380 u naravi predstavlja tri konobe sa pripadajućim ulazima i dvorištem. Navode da je nakon smrti Pavla Mihaljevića pok. Petra koji je umro 1924. godine i koji da je bio isključivi vlasnik predmetne nekretnine, da je istog naslijedila njegova nevjesta Tera Mihaljević ud. Ante jer da joj je pok. Pavle Mihaljević predmetnu nekretninu ostavio kao zapis-legat zajedno sa svim vrtlima oko nje. Naprijed navedeno da proizlazi iz oporuke pok. Pavla Mihaljevića kao i utvrđenja do kojih je sud došao u postupku broj P-31/91 koji postupak je vođen pred ovim sudom po tužbi Anđelke Radanović, majke i pravne prednice tužene ad/8 protiv Dimitra Mihaljevića pravnog prednika tuženika ad/ 12, 13, 5, 6, 10, 11 i 7, protiv Nike Miočevića pok. Mije pravnog prednika tužitelja, a radi predaje u suposjed predmetne nekretnine i u kojem postupku je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev pok. Anđelke Radanović pravne prednice tužene ad/8, te prihvaćen protutužbeni zahtjev pravnog prednika tužitelja na utvrđenje prava vlasništva dijela predmetne nekretnine. Nadalje, navode da je nakon smrti Tere Mihaljević ud Ante da su istu naslijedile temeljem odluke o nasljedstvu Kotarskog suda u Makarskoj broj O-12/47 kćeri Mara Mihaljević pok. Ante i Bara Mihaljević pok. Ante za po ½ dijela s tim da ovu nekretninu nakon smrti Mare i Bare Mihaljević pok. Ante Pripadaju „muškom eredu“, potomcima ostalih kćeri Tere Mihaljević i to „muškom eredu“ (potomstvu) kćeri Vice Mihaljević ž. Jure, Rože Lović ž. Ivana i File Miočević ž. Milana. Navode da su muški potomci File Miočević Niko Miočević, otac tužitelja i Ante Miočević stric tužitelja, da su muški potomci Vice Mihaljević Mihovil Mihaljević pok. Jure, tuženika ad/13 te Dmitar Mihaljević, a kćer Roža Lović ž. Ivana da nije imala muških potomaka. Nadalje, navode da iz spisa broj P-31/91 proizlazi da se predmetna nekretnina u naravi sastojala od tri odvojene konobe od kojih je krajnja istočna bila u vlasništvu Vice Mihaljević kojeg je izgradio njen suprug Jure na vrtu kojeg je dobio od punioce Tere, a preostale dvije tj. prva zapadna da je pripala u posjed Bare i Mare Mihaljević, a srednja u posjedu File Miočević, majke oca tužitelja Nike Miočevića. Nadalje, navode da iza navedenog spisa proizlazi da je sud u tom predmetu utvrdio da je još 1932. godine izvršena materijalna dioba nekretnina među suvlasnicima. Nakon Bare i Mare Mihaljević, krajnja zapadna konoba da je pripala u vlasništvo Dimitra Mihaljevića i Mihovila Mihaljevića, kao muškim potomcima Vice Mihaljević za ½ dijela, te Anti Miočeviću i Niki Miočeviću kao muškim potomcima File Miočević za ½ dijela. Nadalje, ističu da je nakon smrti File Miočević istu na srednjoj konobi koja je bila u njenom

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

vlasništvu naslijedio sin Niko Miočević, otac tužitelja za cijelo a potom izvršio zamjenu srednje konobe sa Dimitrom Mihaljevićem i Mihovilom Mihaljevićem za njihov dio od $\frac{1}{2}$ koji je istima pripao u krajnjoj zapadnoj konobi iza smrti Bare i Mare Mihaljević, a kao muškim potomcima Vice Mihaljević, te da su nakon te zamjene Niko Miočević i Ante Miočević bili isključivi vlasnici zapadne konobe i to Niko za $\frac{3}{4}$ dijela, a Ante Miočević za $\frac{1}{4}$ dijela dok su Dimitar Mihaljević i Mihovil Mihaljević isključivi vlasnici srednje konobe, a Vice Mihaljević isključiva vlasnica krajnje istočne konobe. Navode da je nakon smrti Dimitra Mihaljevića istog naslijedio tužitelj ad/2 Dražan Miočević koji je kasnije temeljem sporazuma o 25. lipnja 1998. godine kupio od Mihovila Mihaljevića tuženika ad/3 i njegov dio konobe od $\frac{1}{2}$ dijela, te da je on postao isključivim vlasnikom srednje konobe. Ističu da je ugovorom o materijalnoj diobi koji je zaključen 05. svibnja 1997 godine Ante Miočević svoja vlasnička prava na zapadnoj konobi prenio svome bratu Niki Nikoli Miočeviću, ocu tužitelja te da je time prednik tužitelja Niko Miočević postao isključivim vlasnikom, zapadne konobe

Na temelju čl.284. st.1.Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP) tuženici su pozvani da u roku od 30 dana dostave odgovor na tužbu i upozoreni su na pravne posljedice propuštanja.

Kako tuženici ad/1, 2, 5 i 14 u udijeljenom roku nisu osporili tužbeni zahtjev tužitelja, to je sud temeljem čl.331.b.ZPP-a, u odnosu na ove tuženike donio presudu zbog ogluhe kojom je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

U odgovoru na tužbu tuženik ad/7 Srećka Svrabić navodi da poriče navode tužbe, te navodi da se u konkretnoj situaciji radi o nepodijeljenoj suvlasničkoj zajednici, a da njen suvlasnički dio nedvojbeno proizlazi iz zemljišnoknjižnog upisa koji da je stečen valjanom pravnom osnovom i to rješenjima o nasljeđivanju iza njenih prednika. Navodi da osporava skicu terena.

U odgovoru na tužbu tužena ad/10 Jadranka Kovačević navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te da se u konkurentom slučaju radi o nepodijeljenoj suvlasničkoj zajednici. Navodi da njen suvlasnički dio proizlazi iz zemljišnoknjižnog upisa koji je stečen valjanom pravnom osnovom i to pravomoćnim rješenjima o nasljeđivanju iza smrti njenih prednika i to njene bake Vice Mihaljević i njene majke Filomene Skrepnik. Navodi da osporava skicu terena koju su priložili tužitelji.

U odgovoru na tužbu tužena ad/ 8 Dragica Radojković navodi da je njena pok. majka Anđelka Radanović upisana kao vlasnik nekretnine označene kao čest. zgr 380, ZU 203, K.O. Igrane, ukupne površine 176 m². Navodi da od kada ona zna za sebe da se čest. zgr sastojala od zgrade i dvora i da nije postojao nikakav prolaz a zgrada da se sastojala od svije fizički odvojene konobe, te da osporava priloženu skicu, te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Uvidom u odgovor na tužbu tužene ad/9 Sonje Krželj utvrđeno je da se ista protivi tužbi i tužbenom zahtjevu da se u konkurentom slučaju radi o nepodijeljenoj suvlasničkoj zajednici, a da njen suvlasnički dio proizlazi iz zemljišnoknjižnog upisa koji je stečen valjanim pravnim osnovom i to pravomoćnim rješenjima o nasljeđivanju. Navodi da osporava skicu terena priloženu od strane tužitelja.

Uvidom u odgovor na tužbu tužene ad/6 Ivanke Šarar utvrđeno je da se ista protivi tužbi i tužbenom zahtjevu da se u konkretnom slučaju radi o nepodijeljenoj suvlasničkoj zajednici koji je stečen valjanim pravnim osnovom i to pravomoćnim rješenjima o nasljeđivanju. Navodi da osporava priloženu skicu terena.

Podneskom od dana 17. lipnja 2016. godine tuženik ad/12 Mate Bakalić je priznao tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti

Podneskom od dana 17. lipnja 2016. godine tuženik ad/13 Mihovil Mihaljević je priznao tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti

Podneskom od dana 17. srpnja 2017. godine tuženik ad/11 Zoran Skrepnik priznao je tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

Podneskom od 27. listopada 2014 godine tuženica ad/ 6 Maša Šarar Nežić je kao nasljednica ranije tužene Ivanke Šarar priznala tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

Podneskom od dana 15. veljače 2018. godine tužena ad/7 Gordana Harasti Jelenić kao nasljednica ranije tuženice Srećke Svrabić je navela da se ne protivi tužbi tužitelja.

Kako su tuženici ad/6, 11, 12 i 13 priznali tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti to je ovaj sud bez daljnjeg raspravljanja donio presudu na temelju priznanja kojom je prihvatio tužbeni zahtjev u odnosu na ove tuženike, a sve sukladno čl. 321. ZPP-a

Tužitelj je u više navrata podnescima uređivao tužbu i tužbeni zahtjev i to podnescima od dana 24. prosinca 2008. godine i dana 18. veljače 2009 godine u kojim podnescima je naveo manju površinu utužene nekretnine označene kao čest. zgr. 380 K.O. Igrane.

Tuženici ad/2, 4, 10 i 15 su tijekom postupka navode da je došlo do preinake tužbenog zahtjeva tužitelja, te su se protivili preinaci tužbenog zahtjeva.

Odredbom čl. 191. st. 3. Zakona o parničnom postupku propisano je da tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio ili dopunio pojedine navode tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen.

Imajući u vidu da su tužitelji podnescima od dana 24. prosinca 2008. godine i 18. veljače 2009. godine uredili tužbeni zahtjev samo na način da su sada naveli manju površinu utužene nekretnine u odnosu na ranije podneske to je iz navedenog razvidno da je u konkretnom slučaju i to u navedenim podnescima došlo samo do smanjenja tužbenog zahtjeva, pa u navedenom slučaju nije došlo do preinake tužbeno zahtjeva, a sve sukladno čl. 191. st. 3 ZPP-a.

Nadalje, podneskom od dana 15. studenog 2018. godine tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka mjernika, pa u konkretnom slučaju se ne bi radilo o preinaci tužbenog zahtjeva već bi se radilo samo o usklađivanju tužbenog zahtjeva sa nalazom i mišljenjem vještaka, slijedom čega je ovaj sud i odlučivao u odnosu na precizirani tužbeni zahtjev kako je navedeno u podnesku tužitelja od 15. studenog 2018. godine.

U dokazne svrhe ovaj sud je izvršio uvid u skicu terena od lipnja 2008 godine (list 3), izvadak iz zemljišne knjige (list 4-5), darovni ugovor od 01. 12. 2005. godine (list 6-8), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-92/89 (list 9-11), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-739/92 (list 12-14), oporuku Pavla Mihaljević pok. Petra od 11/12 1918. godine (list 37), odluku o nasljedstvu Kotarskog suda u Makarskoj broj O-12/47 (list 38), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-92/89 (list 39-41), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-252/96 (list 42-43), ugovor o materijalnoj diobi od 05. 05. 1997 godine (list 44-46), sporazum od 25. 06. 1998. godine (list 47), darovni ugovor od 01. 12. 2005. godine (list 48-50), presudu Općinskog suda u Makarskoj broj P.31/91 (list 51-55), podnesak iz predmeta Općinskog suda u Makarskoj broj P-31/91 (list 56), skica terena (list 57), izveo dokaz očevitom uz sudjelovanje vještaka mjernika Perice Puljića (list 204-207 i list 209-213)), izveo dokaz saslušanjem svjedoka Matije Prug, Ante Lizatovića (list 221-

225), izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ante Lulića (list 228-229), dokaz saslušanjem tužitelja ad/1 i 2, te tuženika ad/3 i 4 u svojstvu parničnih stranaka (list 230-233), izvršio uvid u Dosudnicu Kotarskog suda u Makarskoj broj A 49/24 (list 230-233), izvršio uvid u Dosudnicu Kotarskog suda u Makarskoj broj A 49/24 (list 230-233), izvršio uvid u Dosudnicu Kotarskog suda u Makarskoj broj A 49/24 (list 230-233), elektroenergetsku suglasnost broj 652/101/76 (list 246), ugovor broj 652/101/76 o uvjetima za priključenje priključne snage trošila električne energije (list 247), potvrdu Vododvoda d.o.o. Makarska od 14. 12. 2018. godine (list 249-), pisanu izjavu Andrije Lulića od 07. 02. 2003. godine (list 250), izvadak iz zemljišne knjige (list 255-257), izvršio uvid u spise ovog suda broj P-366/80, P-31/91, R1-10/86 i A-49/24.

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99. i 117/03.), ovaj sud došao je do uvjerenja da je uređeni tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Iz iskaza svjedokinje Matije Prug (rođ. 1940. godine, nesrodna) utvrđeno je da se predmetna nekretnina nalazi u Igranima i u naravi predstavlja staru kamenu konobu, a svjedokinji da je to poznato jer se njena kuća nalazi poviše navedene konobe, te da je prolazila pored iste. Svjedokinja da je rođena u Igranima, da se tu udala i da cijeli život tu živi. Iz iskaza je utvrđeno da su tu staru konobu zvali „Talijančiča dvor“ odnosno da su je tako zvali stariji mještani. Ispred te konobe da je svjedokinja znala često viđati sada pok. Niku Miočevića koji je tu krpio mreže, te da je većinom njega tu viđala i nikog drugog. Njega da su naslijedili sinovi Ante i Dražan i njegova supruga Darinka Miočević. Tu konobu da je Niko Miočević dobio od svojih tetaka Mare i Bare Mihaljević, a to da je svjedokinja saznala u razgovoru sa Nikom Miočevićem. Svjedokinji da nije poznato tko je gradio tu konobu, ali da danas istu koriste njegovi sinovi Ante i Dražan Miočević. Iz iskaza je utvrđeno da svjedokinji nije poznato da bi pok. Niku Miočevića itko smetao u korištenju te konobe niti je čula da bi neka treća osoba polagala kakvo pravo na istu. Iz iskaza je utvrđeno da je ta konoba duga 7-8 metara, a da ima samo jedan ulaz i jedna vrata, a ispred konobe da se nalazi dvor, a da ne zna čiji je taj dvor. Utvrđeno je da je svjedokinja u toj konobi viđala ranije Baru Mihaljević, dok Maru Mihaljević nije viđala. Iz iskaza je utvrđeno da su sestre Mare i Bare Mihaljević imale još sestre Filu Miočević, Rožu i Vicu Mihaljević, a da svjedokinji nije poznato da li su ostale sestre imale svoj dio u toj konobi i da ne zna jesu li se one podijelile.

Iz iskaza svjedoka Ante Lizatovića (rođen 1930. godine, nesrodan) utvrđeno je da se predmetna nekretnina nalazi u Igranima pored mjesnog puta kojim da je svjedok znao prolaziti svakodnevno i po dva puta dnevno. Kuća svjedoka da je udaljena od predmetne konobe 400-500 metara, a predmetna nekretnina da je kamena konoba prekrivena pločom. U toj konobi da je viđao sada pok. Niku Miočevića koji ju je koristio za ostavljanje ulja, vina, mreža obzirom se bavio ribolovom. Iz iskaza je utvrđeno da je Niko Miočević živio u starom selu u kući s tetama pok. Marom i Barom, a da su s njima živjeli tužitelji Ante i Dražen Miočević, te da su sada pok. Mare i Bare Mihaljević imale još sestara. U toj konobi da je svjedok viđao samo Niku Miočevića. Ranije da se ispred te konobe nalazio vrt u kojem je Niko Miočević sadio sezonsko povrće, a sada da ne zna što se nalazi na mjestu ranijeg vrta, te da mu nije poznato ništa o tome da li je sada pok. Niku Miočevića itko smetao u korištenju konobe, niti da bi neka treća osoba polagala kakvo pravo na istoj. Iz iskaza je utvrđeno da je majka pok. Nike Miočevića za života koristila tu konobu, da je svjedok poznao pok. Vicu Mihaljević, ali da ona nije

koristila predmetnu konobu već jednu drugu konobu, a ta njena da se nalazi do predmetne, ali istočnije. Utvrđeno je da su sada pok. tete tužitelja Mare i Bare Mihaljević koristile predmetnu konobu jer su živjele s njima. Iz iskaza je utvrđeno da predmetna konoba ima jedan ulaz, a svjedoku da nije poznato da li su se Mare, Bare Roža i Vice podijelile. Iz iskaza je utvrđeno da se tetka Nike Miočevića koja se zvala Roža nije koristila predmetnom konobom jer je imala drugu koja je pripadala njenom mužu. Iz iskaza je utvrđeno da konoba koja pripada Vici Mihaljević ima zaseban ulaz u odnosu na predmetnu konobu.

Iz iskaza svjedoka Andre Lulića utvrđeno je da je predmetna nekretnina u naravi konoba, a to mu je poznato jer je svjedok neposredni susjed. U vrijeme kada je isti bio dijete da je ranije koristio otac tužitelja Niko Miočević kojeg je tu viđao. Istočnije da se nalazi još jedna konoba, ali nju da nije koristio prednik tužitelja već Mišo Mihaljević. Svjedok da je 1962. godine odselio na rad u Australiju, a da se 2006. godine trajno vratio u Igrane, a u tom razdoblju da je povremeno dolazio u Igrane. Iz iskaza je utvrđeno da je svjedoku poznato da predmetnu konobu koriste tužitelji te da njih i njihove prednike nije nitko smetao u korištenju, a drugi detalji u smislu od koga i na koji način je Niko Miočević stekao tu nekretninu da mu nisu poznati. Iz iskaza je utvrđeno da je sada pok. Niko Miočević tražio od svjedoka suglasnost ukoliko bi odlučio nadograđivati tu konobu, a svjedok da mu je tu suglasnost dao.

Iz iskaza tužitelja ad/1 utvrđeno je da je predmetna nekretnina u naravi konoba u Igranima uz mjesni put na predjelu zv. „Čuvalo“, a tu konobu da je izgradio tužiteljev sada pok. šukundjed Pavle Mihaljević odnosno njegov otac Petar Mihaljević. Kako je pradjed tužitelja sada pok. Ante Mihaljević umro prije svog oca da je tužiteljev šukundjed Pavle predmetnu nekretninu ostavio svojoj nevjesti odnosno prabaki tužitelja sada pok. Tereziji Teri Mihaljević koja je postala vlasnicom iste negdje 1930. godine. Tera Mihaljević da je vrt istočnije od ove konobe dala svojoj kćeri Vici Mihaljević i njenom mužu za gradnju konobe, a i danas da postoji razlika između te konobe koja je izgrađena od betona za razliku od predmetne koja je izgrađena od kamena. Iz iskaza je utvrđeno da je tužiteljeva prabaka Tera Mihaljević 1945. godine oporukom zapadni dio konobe ostavila svojim kćerima Mari i Bari, dok je srednji dio ove konobe ostavila tužiteljevoj baki sada pok. Fili Miočević. Sada pok. prabaka tužitelja Tera Mihaljević da je imala pet kćeri i to Vicu, Rožu, Filu, Maru i Baru. Nakon smrti Bare i Mare Mihaljević zapadna konoba je pripala unucima sada pok. Tere Mihaljević i to Niki Miočeviću, Anti Miočeviću, stricu tužitelja, te sinovima pok. Vice Mihaljević Dimitru i Mihovilu Miši Mihaljeviću. Nakon toga da je tužiteljev sada pok. otac Niko Miočević postigao sporazum prema kojem je tužiteljev stric Ante dobio dio predmetne konobe na drugoj lokaciji, a njegov dio u predmetnoj konobi da je dobio tužiteljev otac nakon toga da je sada pok. Niko Miočević postigao sporazum i sa svojim rođacima Dimitrom i Mihovilom Mihaljevićem tako da je tužiteljev otac da bi dobio njihov dio u predmetnoj konobi prepustio njima srednju konobu koja je identična polovici zapadne kada su oni izvršili zamjenu, a da je po nalogu oca tužitelja i rođaka Dimitra Mihaljevića da je tužitelj napravio pregradni zid kojim je pregrađena konoba u dva dijela. Utvrđeno je da je brat ovog tužitelja Dražan bio u odličnim odnosima s Dimitrom Mihaljevićem, te da je on svoj dio unutar srednje konobe dao Draženu Miočeviću, dok je Dimitrov brat Mihovil svoj dio u toj srednjoj konobi prodao Draženu Miočeviću. Iz iskaza je utvrđeno da su otac tužitelja Niko i brat Dražen mijenjali krov i grede, a ovaj tužitelj da je napravio novi ulaz u dvorište.

Predmetna nekretnina da se oduvijek koristila kao konoba u kojoj se skladištio ribarski materijal, ulje i druge njihove potrepštine. U korištenju ove nekretnine da ih nitko nije smetao još od vremena njihovog šukundjeda Pavla Mihaljevića, te niti ijedna treća osoba pa tako niti roditelji tuženika ad/3 i 4 nisu polagali nikakva prava, niti su podnosili ikakve zahtjeve na sudu prema njima, a tužiteljev otac Niko da je prvi uveo struju i vodu. Iz iskaza je utvrđeno da je Tera Mihaljević svoga svekra naslijedila temeljem oporuke i to kao legat jer se skrbila o njemu. Iz iskaza je utvrđeno da sada pok Roža Lović rođ. Mihaljević je imala sina Matu koji je poginuo bez potomstva 1942. godine.

Iz iskaza tužitelja ad/2 Dražena Miočevića utvrđeno je da je isti iskazivao suglasno iskazu tužitelja ad/1 Ante Miočevića.

Iz iskaza tužene ad/3 Snježane Butigan utvrđeno je da je njena baka po majci bila Roža Lović rođ. Mihaljević koja je kći sada pok. Tere Mihaljević. Iz iskaza je utvrđeno da baka svjedokinje Roža nije koristila predmetnu nekretninu već je prepustila da to koriste Bare i Mare. Njena sestra Vice Mihaljević da je imala svoju, dok je File imala svoju konobu u sredini dok su Mare i Bare koristile zapadnu. Nakon smrti Bare i Mare Mihaljević da se sjeća da je Niko Miočević dolazio majci svjedokinje Milki Pobrica, te joj rekao da bi on radio nešto vezano za tu konobu, ali da mu majka svjedokinje nije dala dopuštenje jer je tražila da se prvo podijele, pa da se tek onda nešto može raditi. Nakon toga da je zapadnu konobu koristila Jadranka Erceg koja je unuka Vice Mihaljević, a zatim da ju je koristila Anđelka Radanović. Iz iskaza je utvrđeno da majka svjedokinje nije imala ključ te konobe, da pretpostavlja da ključeve imaju Miočevići, a da ne zna da li ključ imaju nasljednici Vice Mihaljević. Tu predmetnu konobu do danas da koristi obitelj Nike Miočevića odnosno njezini sinovi. Iz iskaza je utvrđeno da je tuženici ad/3 iza smrti majke pripala 1/3 dijela dok je tuženik ad/4 Mate Talijančić nasljednik iza pok. Rože Mihaljević jer je sin njene kćeri Karmele dok je tužena ad/3 kćerka njene kćeri Milke. Iz iskaza je utvrđeno da dok je majka tužene ad/3 bila živa da svjedokinja nije ništa posebno govorila tužiteljima, a da joj nije poznato jesu li tuženik i njegova majka nešto intervenirali. Utvrđeno je da tužena ad/3 ne zna ima li struje i vode u toj konobi, da se ispred konobe nalazi dvorište koje je zajedničko za sve tri konobe. Iz iskaza je utvrđeno da se poviše predmetne konobe nalazi obiteljska kuća svjedoka Lulića koji je došao iz Australije i od tada da ga tužena poznaje, a da on nije tražio suglasnost za gradnju kuće od tužene ad/3 iako ona smatra da je trebao.

Iz iskaza tuženika ad/4 Mate Talijančića utvrđeno je da je isti suglasan sa iskazom tužene ad/3. Utvrđeno je da tuženik ad/4 nije nikada koristio predmetnu nekretninu jer je ista bila zaključana. Iz iskaza je utvrđeno da isti navodi da su se tijekom postupka spominjale Vice Mihaljević i File Miočević, a da se ne spominju Mare i Bare Mihaljević, te baka tuženika ad/4 Roža Lović rođ. Mihaljević koja je njegova baka po majci dok je ujak tuženika ad/4 Mate poginuo, a nije imao djece. Utvrđeno je da jednu od tih konoba koriste tužitelji dok drugu koristi Vica Mihaljević, a da smatra da je sin Vice Mihaljević jedan dio te konobe prodao Draženu Miočević. Iz iskaza je utvrđeno da baka tuženika Roža Lović rođ. Mihaljević nije koristila predmetnu nekretninu niti išta od imovine svoje majke Tere Mihaljević. Iz iskaza je utvrđeno da su Mare i Bare Mihaljević koristile zapadnu konobu s time da je Mare umrla prva, pa ju je naslijedila Bare, a njih dvije se nisu udavale niti su imale svog potomstva, te da je njihova imovina podijeljena na tri dijela i to sestre Vicu Mihaljević, Rožu Lović i File Miočević. Iz iskaza je utvrđeno da su otac tužitelja i Dražan

Miočević radili krov, te uveli struju i vodu, ali da smatra da su trebali tražiti dopuštenje.

Iskazima svjedoka Matije Prug, Ante Lizatovića i Andre Lulića, kao i iskazima tužitelja ad/1 i 2 ovaj sud je poklonio vjeru obzirom su isti iskazivali životno, logično i u bitnom suglasno, te u skladu i sa dokumentacijom koja prileži spisu.

Sud je poklonio vjeru prije svega iskazu saslušanog svjedoka Ante Lizatovića, koji je iskazivao životno, logično, a ujedno i nepristrano imajući u vidu starosnu dob svjedoka (rođen 1930. godine), mogućnost neposrednog opažanja i saznanja bitnih okolnosti obzirom je isti mještanin Igrana cijeli život i da se njegova kuća nalazi 400-500 metara dalje uz koju prolazi više puta dnevno, a isti ujedno osobno nije zainteresiran za ishod ovog postupka, a i na koji iskaz stranke nisu imale prigovora. Zbog svega navedenog ovaj sud je iskaz navedenog svjedoka i uzeo kao okosnicu u odnosu na koju je i cijenio i iskaze svih ostalih saslušanih svjedoka tijekom postupka, kao i iskazima tužitelja, te tuženika ad/3 i 4.

U svom iskazu svjedok Ante Lizatović je naveo da se predmetna kamena konoba nalazi pored mjesnog puta u Igranima i se ista koristila za ostavljanje ulja, vina i mreža te da je u istoj viđao pok. Niku Močevića. Utvrđeno je da je Niko Miočević živio u starom selu sa svojim tetama Marom i Barom Mihaljević a s njima su živjeli i Ante i Dražen Miočević. Svjedok da je u toj konobi viđao samo Niku Mločevića, te da je istu koristili i njegova majka. Utvrđeno je da je Vica Mihaljević koristila drugu a ne predmetnu konobu, a njena konoba da se nalazi istočnije od predmetne, a Vice Mihaljević da nije osporavala Niki Miočeviću pravo na korištenje predmetne konobe. Svjedok u svom iskazu navodi da su predmetnu konobu koristile sada pok. Mare i Bare Mihaljević, jer su živjele zajedno sa Nikom Miočevićem. Svjedok je naveo da konoba koja je pripala Vici Mihaljević ima jedan ulaz dok zaseban ulaz ima i konoba koju koristi Niko Miočević dok je ulaz u dvorište jedan.

U svom iskazu svjedokinja Matija Prug navodi da je predmetna nekretnina stara kamena konoba u Igranima, a to joj je poznato jer se njena kuća nalazi poviše predmetne konobe. Svjedokinja u svom iskazu navodi da se udala i da živi u Igranima cijelo vrijeme, a ispred te konobe da je svjedokinja znala viđati sada pok. Niku Miočevića kako krpi mreže. Njega da su naslijedili njegovi sinovi Dražan i Ante, da je tu konobu Niko Miočević dobio od svojih tetaka Mare i Bare Mihaljević, da danas tu konobu koriste sinovi Nike Miočevića Ante i Dražen Miočević, te da su Bare i Mare Mihaljević imale još sestre Filu Miočević, Vicu Mihaljević i sestru Rožu.

U svom iskazu svjedok Ante Lulić navodi da je predmetnu kamenu konobu koristio otac tužitelja Niko Miočević kojeg je tu viđao, a istočnije od predmetne konobe da se nalazi još jedna konoba koju je koristio Mišo Mihaljević.

Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige utvrđeno je da je nekretnina označena kao čest. zgr. 380, kuća površine 176 m², ZU 203/2 K.O. Igrane upisana kao suvlasništvo tužitelj tuženika i njihovih označenih pravnih prednika.

Uvidom u darovni ugovor od 01. prosinca 2005. godine utvrđeno je da su isti sklopili Nikola Miočević kao darovatelj s jedne strane i Ante Miočević kao obdarenik s druge strane, a predmet ugovora je ½ zapadne konobe sa dvorištem izgrađene na čet. zgr. 380 K.O. Igrane

Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-92/89 iza smrti Vice Mihaljevića rođ. Mihaljević pok. Ante i majke Tereze utvrđeno je da su njenim nasljednicima proglašeni kćeri Neda Matić, Ivanka Šarar, Srećka Svrabić,

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Anđrlka Radanović, Filomena Skrepnik, Marija Bakalić, te sinovi Dimitar Mihaljević i Mihovil Mihaljević svaki za po 1/8 dijela.

Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu broj O-739/92 iza smrti Filomene Skrepnik utvrđeno je da su njenim nasljednicima proglašeni kćer Jadranka Kovačević i sin Zoran Skrepnik svaki za po 1/2 dijela.

Uvidom u oporuku Pavla Mihaljevića pok. Petra iz Igrana od 11. prosinca 1918. godine utvrđeno je da ostavitelj polovicu svoga pokretnog i nepokretnog imanja ostavlja na jednake dijelove i to Ruži, Mari, Fili, Bari i Vici. Preostalu polovicu ostavlja na jednake dijelove nasljednicima pok. sina Ante, te kćerima Mare udatoj za Jakova Bušelića i kćeri Bari. Utvrđeno je da na ime zapisa ostavlja svojoj nevjesti Teri udovi Ante Mihaljevića kuću „Na kraju“ sa svim vrtlima oko nje kao znak priznanja njene požrtvornosti i njege oko njega.

Uvidom u Odluku o nasljedstvu Kotarskog suda u Makarskoj broj O-12/47 iza smrti Tere Mihaljević ud. pok. Ante na temelju oporuke njenim nasljednicima na kući „Na kraju“ proglašuju se kćeri Mare i Bare Mihaljević obje pok. Ante svaka za po 1/2 dijela, a stegom povjerbene zamjene poslije njihove smrti na korist sinova njenih kćeri Vice Mihaljević žene Jure, Lović Rože žene Ivana i File Miočević žene Milana.

Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj broj O-92/89 iza Dimitra Mihaljevića utvrđeno je da je na nekretnini pod oznakom „na dijelu kuće Na kraju“ čest. zgr. 30 proglašena sestra ostavitelja Marija Bakalić.

Uvidom u Ugovor o materijalnoj diobi zajednice od 05. svibnja 1997. godine utvrđeno je da su isti sklopili Ante Miočević i Nikola Niko Miočević, te da se istim Ante Miočević odrekao svoje polovice na gospodarskoj kući (konobi) na kraju na čest. zem. 380 k.o. Igrane i to 2/3 konobe zapadna strana s dvorištem zajedničko vlasništvo-ostavština bake Tere u korist brata Nike Nikole Miočevića.

Uvidom u Sporazum od 25. lipnja 1998. godine utvrđeno je da su isti sklopili Mihovil Mihaljević i Dražan Miočević u kojem stranke suglasno navode da je Mihovil Mihaljević suvlasnik 1/6 konobe u Igranima zv. „Porat“, a okućnicom koju konobu je naslijedio po odluci o nasljeđivanju iza smrti Tere Mihaljević te ovim sporazumom Mihovil Mihaljević svoj suvlasnički dio prodaje Draženu Miočeviću iz Igrana.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Makarskoj broj P-31/91 utvrđeno je da je isti pokrenut po tužbi tužitelja Anđelke Radanović, protiv tuženik Dimitra Mihaljevića i Nike Miočevića, radi utvrđenja, a kojom je odbijen tužbeni zahtjev kojim je tužiteljica tražila predaju u suposjed konobe „Na kraju“ na čest. zgr. 380, ZU 203, K.O. Igrane, te se ujedno prihvća protutužbeni zahtjev tuženog ad/2 Nike Miočevića te se utvrđuje da je konoba sa zapadne strane izgrađena na čest. zgr 380 k.o. Igrane vlasništvo za 1/2 tuženog ad/2, te da tužiteljica na ovoj konobi nema nikakvih vlasničkih prava.

Uvidom u Dosudnicu Kotarskog suda u Makarskoj broj A 49/24 iza smrti Pavla Mihaljevića pok. Petra utvrđeno je da su njegovim nasljednicima proglašeni Ruža Lović ž. Ivana za 28/140, Mare Mihaljević za 28/140, File Mihaljević za 28/140, Bare Mihaljević za 28/140 i Vice Mihaljević žena Ivana Mihaljevića za 28/140.

Uvidom u Zaključak Kotarskog suda u Makarskoj broj A 49/24 od 03. 04. 1925. godine utvrđeno je da se Antica i Marko Bušelić Jakovljević, te Bare ud. Stipe Mihaljevića upućuju u parnicu u cilju pobijanja valjanosti oporuke pok. Pavla Mihaljevića pok. Petra iz Igrana od 11/12 1918. godine i u tu svrhu da im se dodjeljuje rok od 30 dana, a ukoliko propuste navedeni rok ostavinski postupak će se okončati bez obzira na njihove izjave.

Uvidom u Elektroenergetsku suglasnost Elektro Dalmacije Split broj 6452/101/76 utvrđeno je da je temeljem zahtjeva Nike Miočevića njemu izdana suglasnost za priključak za električnu energiju u staroj gospodarskoj kući (konobi).

Uvidom u Ugovor broj 652/101/76 o uvjetima priključenja priključne snage trošila električne energije a kojim ugovorom se obvezuje Elektro Dalmacija omogućiti priključak na svoja postrojenja za staru gospodarsku kuću (konobu) u Igranima.

Uvidom u potvrdu Vodovoda d.o.o. Makarska od 13. 12. 2018. godine utvrđeno je da se istom potvrđuje da Nikola-Niko Miočević na dijelu čest. zgr. 380 K.O. Igrane ima postavljen vodovodni priključak za konobu.

Uvidom u spis Općinskog suda u Makarskoj broj P-31/91 utvrđeno je da je postupak pokrenut tužbom Anđelke Radanović, protiv Tuženika Dimitra Mihaljevića i Nike Miočevića pok. File radi predaje u suposjed nekretnine označene kao čest. zgr. 380, K.O. Igrane koji postupak je okončan presudom dana 06. ožujka 1991. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice dok je prihvaćen protutužbeni zahtjev tuženika ad/2 Nike Miočevića kojim je on utvrđen vlasnikom 1/2 dijela i to konobe sa zapadne strane izgrađene na čest. zgr 380 k.o. Igrane.

Uvidom u spis Općinskog suda u Makarskoj broj P-266/80 utvrđeno je da je postupak pokrenut tužbom tužiteljice Vice Mihaljević ud. Jure protiv tuženika Nike Miočevića, Ante Miočevića, Karmele Talijančić i Milke Pobrice, radi utvrđenja prava suvlasništva za 1/3 dijela obiteljske stambene kuće sagrađene na čest. zgr 144 bez drugog kata i kuhinje te konoba sagrađena na čest. zgr 380, K.O. Igrane koji postupak je okončan presudom kojom je navedena tužiteljica utvrđena suvlasnicom obiteljske stambene zgrade i to njenog zapadnog dijela izgrađene na čest. zgr. 14 bez drugog kata i kuhinje te konobe sagrađene na čest. zgr. 380, K.O. Igrane.

Uvidom u spis Kotarskog suda u Makarskoj broj A-49/24 utvrđeno je da je isti formiran povodom smrti pok. Pavla Mihaljevića pok. Petra, te da je u istom donesena Dosudnica od 27 12. 1930 godine kojom su nasljednicima proglašeni Ruža Lović ž. Ivana, Mare Mihaljević, File Mihaljević, Bare Mihaljević i Vice Mihaljević žena Jure Mihaljevića, svaka za po 28/140 suvlasničkog dijela. Unutar spisa se nalazi oporuka pok. Pavla Mihaljevića pok. Petra kojom je on raspolagao svojom imovinom. Spisu prileži zapisnik o ostavinskoj raspravi na koju su pozvani Mare, File, Bare Mihaljević, Tere Mihaljević ud. Ante Mihaljevića, Ruža Lović i Juraj Mihaljević koji su se izjasnili da poštuju oporuku ostavitelja te je zapisnik potpisan od strane prisutnih stranaka.

Uvidom u spis Općinskog suda u Makarskoj broj IR-10/86 utvrđeno je da je isti pokrenut prijedlogom Nike Miočevića pok. Milana kao predlagatelja radi razvrgnuća suvlasničke zajednice, protiv predloženika Ante Miočevića, Vice Mihaljević, Karmele Talijančić i Milke Pobrice dana 24. siječnja 1986. godine u kojem se traži razvrgnuće suvlasničke zajednice na nekretnini označenoj kao čest. zgr. 144, K.O. Igrane. U postupku je proveden dokaz očevdom uz sudjelovanje vještaka građevinske struke Zdravka Matijaševića i koji je izradio nalaz i mišljenje za potrebe ovog postupka. U nalazu i mišljenju je isti naveo da se predmetna nekretnina nalazi između dviju zgrada od kojih je jedna veća i smatra se stambenom, a druga manja je gospodarski objekt. Obje kuće da su građene prije više od 100 godina, pa i preko 150 godina i sagrađene su od grubo obrađenog kamena sa dva lica zidanog u krečnom mortu. U nalazu i mišljenju opisana je veća zgrada kao i manja zgrada s time da je manja dimenzija 2.90x3,80 m.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka mjernika Perice Puljića od 29. listopada 2018. godine utvrđeno je da se predmetna nekretnina nalazi u Igranima te da se radi

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

o prizemnoj staroj zgradi s odvodnim kanalom na sjeverozapadnoj strani zgrade, a zgrada da je podijeljena na dva dijela koja su oba u funkciji konobe te je predmetna nekretnina označena kao čest. zgr 380, površine 59 m² prikazana i označena na skici slovima A-B-C-D-E-F-A.

Nalazu i mišljenju vještaka mjernika ovaj sud je poklonio vjeru obzirom je isti izrađen stručno te u skladu s pravilima struke i znanosti.

Imajući u vidu sve prethodno navedeno, a posebice iskaze saslušanih svjedoka kao i cjelokupnu priloženu dokumentaciju u spisu utvrđeno je da je predmetna nekretnina označena kao čest. zgr. 380 svojedobno bila u vlasništvu pravnog prednika stranaka sada pok. Pavla Mihaljevića pok. Petra, a predmetna nekretnina oznake čest. zgr. 380 da predstavlja u naravi tri konobe s pripadajućim ulazima i dvorištem, s time da je predmet tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari krajnja zapadna i srednja konoba, dok je istočna konoba nesporno ranije pripala nasljednicima sada pok. Vice Mihaljević.

Uvidom u ostavinski spis iza njegove smrti pod brojem A-49/24 proizlazi da je isti sačinio oporuku prema kojoj je polovicu svega svog kretnog i nekretnog imuća ostavio na jednake dijelove svojim nećakinjama Ruži, Fili, Bari, Mari i Vici, a preostalu polovicu ostavio na jednake dijelove nasljednicima svoga pok. sina Ante, te kćerima Mari ud. za Jakova Bušelića i kćeri Bari ž. Stipe Mihaljevića, dok je u ime zapisa svojoj nevjesti Teri ud. Ante Mihaljevića ostavio kuću „Na kraju“ sa svim vrtlima oko njih to u znak priznanja, požrtvornosti i njege za njega.

Međutim, rješenjem o nasljeđivanju, odnosno Dosudnicom, njegovim nasljednicima proglašeni su na osnovu te oporuke Ruža ž. Ivana Lovića, Mare Mihaljević pok. Ivana, File Mihaljević pok. Ivana, Bare Mihaljević pok. Ivana i Vice Mihaljević ž. Jure svaka za po 1/5, dakle nije odlučeno o zapisu-legatu, iako u spomenutoj dosudnici stoji da se imovina Mihaljević Pavla dosuđuje na osnovu gore navedene oporuke i što su nasljednici poštovali tu oporuku, kako to proizlazi iz ostavinskog spisa.

Naime, unatoč takvom rješenju o nasljeđivanju, ovaj sud je mišljenja da su navedeni nasljednici poštovali volju Pavla Mihaljevića i prihvatili da Teri Mihaljević pripadne predmetna nekretnina.

Upravo iz razloga što je Tera Mihaljević svojom oporukom, a kako to proizlazi iz spisa O-12/47, raspolagala između ostalog i sa predmetnom nekretninom kućom „Na kraju“ jer upravo u oporuci stoji napisano „moju kuću na Kraju ostavljam mojim dvjema kćerima Mari i Bari Mihaljević dok su one žive, iza njihove smrti pripada muškom eredu svih mojih kćera“, pa je u tom smislu i doneseno rješenje o nasljeđivanju kojeg su svi nasljednici poštovali.

Imajući u vidu da spomenuta Povjerenica zamjena (fideikomisarna supstitucija) u smislu Zakona o nasljeđivanju ne važi i odredba u oporuci kojom je oporučitelj odredio nasljednike svome nasljedniku ili zapisovniku, smatra se da ne postoji, ponašanje nasljednika, naprotiv, ukazuje na suprotno, kako to tvrde tužitelji, ali i saslušani svjedoci u svojim iskazima.

Naprijed navedeno proizlazi iz Oporuke pok. Pavla Mihaljevića pok. Petra, kao i utvrđenja do kojih je sud došao u postupku koji se vodio pod brojem P-31/91 i koji se vodio po tužbi Anđelke Radanović, majke i pravne prednice tužene ad/8 protiv Dmitra Mihaljevića pravnog prednika tuženika ad/ 2, 5, 6, 7,10, 11, 13 protiv Nike Miočevića pravnog prednika tužitelja radi predaje u suposjed nekretnine, a u kojem postupku je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev pok. Anđelke Radanović kao pravne

prednice tužene ad/8, te je ujedno u navedenom postupku prihvaćen protutužbeni zahtjev tuženika Nike Miočevića na utvrđenje prava vlasništva predmetne nekretnine.

Nadalje, iz spisa ovog suda broj P-31/91 kao nesporno proizlazi da se je predmetna nekretnina označena kao čest. zgr 380, u naravi sastojala od tri odvojene konobe od kojih je krajnja istočna bila u vlasništvu Vice Mihaljević, a preostale dvije konobe tj prva zapadna je bila u posjedu Bare Mihaljević i Mare Mihaljević, a srednja u posjedu File Miočević, majke oca tužitelja Nike Miočevića.

Iz navedenog spisa također proizlazi i to da je sud uvidom u spis P-366/80 Općinskog suda u Makarskoj, te iskaz Vice Mihaljević u tom spisu, utvrdio da je još 1932. godine izvršena materijalna dioba nekretnina među suvlasnicima.

Nadalje, nakon smrti Mare i Bare Mihaljević krajnja zapadna konoba je pripala u suvlasništvo temeljem odluke o nasljedstvu Kotarskog suda u Makarskoj broj O-12/47 iza smrti pok. Tere Mihaljević ud. Ante u vlasništvo Dimitru Mihaljeviću i Mihovilu Mihaljeviću kao muškim potomcima pok. Vice Mihaljević za $\frac{1}{2}$ dijela, te Anti i Niki Miočeviću, muškim potomcima sad pok. File Miočević za $\frac{1}{2}$ dijela. Srednja konoba je bila u vlasništvu File Miočević, a krajnja istočna u vlasništvu Vice Mihaljević.

Predmet tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari predstavlja krajnja zapadna i srednja konoba, dok je istočna konoba nesporno ranije pripala nasljednicima sada pok. Vice Mihaljević.

Iz priložene dokumentacije, kao i ostalih dokaza izvedenih tijekom postupka utvrđeno je da je nakon smrti File Miočević rođ. Mihaljević istu na srednjoj konobi koja je bila u njenom vlasništvu naslijedio sin Niko Miočević, otac tužitelja za cijelo, a isti je potom izvršio zamjenu ove srednje konobe sa Dimitrom Mihaljevićem i Mihovilom Mihaljevićem za njihov dio od $\frac{1}{2}$ koji je istima pripao u krajnjoj zapadnoj konobi nakon smrti Mare i Bare Mihaljević, a kao muškim potomcima Vice Mihaljević, tako da su nakon te zamjene Niko Miočević i Ante Miočević bili isključivi vlasnici krajnje zapadne konobe i to Niko Miočević za $\frac{3}{4}$ dijela, Ante Miočević za $\frac{1}{4}$ dijela, dok su Dimitar i Mihovil Mihaljević isključivi vlasnici srednje konobe, a Vica Mihaljević istočne konobe.

Temeljem Sporazuma od 25. lipnja 1998. godine koji je pregledan tijekom postupka, Dražan Miočević je kupio od Mihovila Mihaljevića tuženika ad/13 i njegov dio od $\frac{1}{2}$ dijela ove konobe s time da je iz izvedenih dokaza utvrđeno da su oba tužitelja iza smrti svog oca koristili cijelu predmetnu konobu iz čega proizlazi da se tome nije protivio niti Dimitar Mihaljević, a u prilog tome govori i okolnost što je tuženik ad/13 Mihovil Mihaljević priznao tužbu i tužbeni zahtjev, da je tuženik ad/12 Mate Bakalić kao kao nasljednik Marije Bakalić pk. Jure također priznao tužbu i tužbeni zahtjev, dok se tužena ad/18 Jadranka Erceg također kao nasljednica Marije Bakalić nije protivila tužbi i tužbenom zahtjevu tijekom postupka.

Nadalje, iz Ugovora o materijalnoj diobi nekretnina koji je zaključen dana 05. svibnja 1997. godine proizlazi da je Ante Miočević svoja vlasnička prava na zapadnoj konobi prenio na prednika tužitelja i to svog brata Niku Nikolu Miočevića, temeljem čega je Niko Nikola Miočević, otac tužitelja postao isključivim vlasnikom zapadne konobe.

Također je uvidom u ugovor o darovanju od 01. prosinca 2005. godine utvrđeno da je Niko Nikola Miočević darovao tužitelju ad/1 Anti Miočeviću $\frac{1}{2}$ dijela zapadne konobe, a nakon smrti Nike Nikole Miočevića je na preostaloj polovici zapadne konobe su naslijedili tužitelji za $\frac{1}{2}$ dijela.

Imajući u vidu sve izvedene dokaze, a posebice iskaze saslušanih svjedoka, kao i priloženu dokumentaciju utvrđeno je da su nakon smrti Nike Nikole Miočevića, oca tužitelja upravo njegovi sinovi Ante i Dražan Miočević nastavili nesmetano koristiti predmetnu konobu, koja je pobliže opisana u izreci, a što su potvrdili u svojim iskazima i tuženici ad/3 i 4, te da su se isti usmeno dogovorili o načinu korištenja i diobi predmetne konobe.

Nadalje, kako Odluke o nasljedstvu iza smrti sada pok. Tere Mihaljević ud. Ante iz 1947. godine proizlazi da je predmetna konoba pripala njenim kćerima Mari i Bari Mihaljević, a nakon njihove smrti muškim potomcima njenih kćeri Vice Mihaljević, File Miočević i Rože Lović ž. Ivana, to su stoga u vrijeme donošenja navedene odluke samo Vice Mihaljević i File Miočević imale muškog potomka dok njena kćer Ruža Lović rođ. Mihaljević, nije u to vrijeme imala muškog potomka obzirom je isti ranije u II. svjetskom ratu poginuo, a što je u svom iskazu potvrdio upravo tuženik ad/4 Mate Talijančić.

U prilog tvrdnji tužitelja da je njihov prednik Niko Nikola Miočević, kao i sami tužitelji nakon njegove smrti isključivo koristili predmetnu konobu govori i od strane tužitelja priložena Elektroenergetska suglasnost iz koje je razvidno da priključak za struju za predmetnu konobu glasi upravo na oca tužitelja sada pok. Niku Miočevića, kao i potvrda poduzeća Vodovod d.o.o. Makarska iz koje je vidljivo da i priključak za vodu glasi isključivo na oca tužitelja sada pok. Niku Miočevića.

Obzirom iz svega navedenog proizlazi da je još prednik tužitelja i to sada pok. Niko Nikola Miočević, otac tužitelja osobno i putem svojih pravnih prednika nedvojbeno uživao pošten i kontinuiran posjed predmetne nekretnine (stare kamene konobe označene kao čest. zgr 380, k.o. Igrane), a čiji pravni slijed stjecanja je utvrđen tijekom postupka, kroz zakonom određeno vrijeme od 20 godina, koji je potreban za stjecanje dosjelošću, s time da je evidentno da ga je on uživao i dulje od roka potrebnog za stjecanje, ovaj sud je došao do uvjerenja da je prednik tužitelja (Niko Miočević, otac tužitelja ad/1 i ad/2 izvorno putem dosjeloosti i diobom među sunasljednicima stekao isključivo vlasništvo predmetne nekretnine sukladno čl. 159. st. 1. i 2. i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Kako je nedvojbeno utvrđeno da je još prednik tužitelja i to sada pok. Niko Nikola Miočević (otac tužitelja) stekao dosjelošću i diobom sa sunasljednicima vlasništvo predmetne konobe, to su stoga i sami tužitelj ad/1 pravnim poslom-darovanjem sukladno čl. 115. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a tužitelj ad/2 nasljeđivanjem sukladno čl. 128 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, postali vlasnicima predmetne nekretnine pobliže opisane u izreci, i to svaki za po ½ dijela, te je stoga upis tuženika u zemljišnim knjigama kao vlasnika samo formalan, slijedom čega je i odlučeno kao u izreci.

U odnosu na prigovor tuženika ad/3, 4, 10 i 15 iznesen na ročištu dana 28. veljače 2019. godine gdje navode da novooznačena tužena ad/18 na navedeno ročište nije pozvana kao stranka već je pozvana u svojstvu svjedoka treba navesti da je isti neosnovan.

Naime, na ranijem ročištu koje je održano dana 23. siječnja 2019. godine upravo je punomoćnik tuženika ad/ 3, 4, 10 i 15 predložio da se u svojstvu svjedoka pozove i sasluša u svojstvu svjedoka Jadranka Erceg, što je na ročišnom zapisniku i konstatirano (list 233 spisa). Međutim, tužitelji su nakon navedenog ročišta i to podneskom od 24. siječnja 2019. godine izvijestili sud da su došli do saznanja da je nasljednica ranije tuženice Marije Bakalić osim njenog sina Mate Bakalića (tuženik

ad/12) koji je tijekom postupka naveo da priznaje tužbeni zahtjev i njena kćer Jadranka Erceg, te su dostavili uređenu tužbu sa naznačenom novoznačenom tuženicom ad/18 Jadrankom Erceg kojoj je sud potom dostavio tužbu sa svim prilogima kao i poziv za ročište koje je zakazano za dan 28. veljače 2019. godine na koje ista nije pristupila zbog bolesti. Iz prethodno navedenog razvidno je da su se u konkretnom slučaju u potpunosti ostvarili uvjeti za održavanje ročišta dana 28. veljače 2019. godine.

Osim toga treba naglasiti da prema jasno zauzetom stavu sudske prakse građansko pravni slijednik postaje procesna stranka trenutkom koji je relevantan za građanskopravnu sukcesiju, a to je smrt stranke, a iz čega proizlazi da je tužena Jadranka Erceg postala građansko pravni slijednik u trenutku smrti svoje majke. Obzirom su tužitelji izvijestili sud podneskom od 24. siječnja 2019. godine o tome da je nasljednica ranije tuženice Marije Bakalić osim njenog sina Mate Bakalića (tuženik ad/12) i njena kćer Jadranka Erceg, a da kao dokaz ne mora postojati pravomoćno rješenje o nasljeđivanju imajući u vidu prethodno navedene učinke građanskopravne sukcesije u slučaju smrti stranke, to stoga svaki pravni slijednik postaje procesna stranka trenutkom smrti prednika. Stoga u smislu navedenog osoba koja stupa u parnicu u umjesto ranijeg tuženika, kao i osoba na koju se tužba proširuje mora prihvatiti parnicu u onom stanju u kojem se parnica nalazila kada je ona u nju stupila na što ukazuju i odluke VSRH broj Rev-2031/01, Rev-117/05. Imajući u vidu sve navedeno, to je stoga i novooznačena tužena ad/18 Jadranka Erceg kao nasljednica ranije tuženice Marije Bakalić dužna primiti parnicu u onom stanju u kakvom je ista bila u trenutku njenog stupanja u istu, pa su stoga navodi tuženika ad/ 3, 4, 10 i 15 o potrebi ponovnog izvođenja dokaza koji su izvedeni prije nego je tužena ad/18 stupila u parnicu neosnovani, pogotovo iz razloga što je tužena ad/18 od trenutka stupanja u parnicu bila u potpunosti pasivna, te se nije protivila tužbi i tužbenom zahtjevu.

Nadalje, u odnosu na navode tuženika ad/ 3, 4, 10 i 15 da tužitelji nisu dostavili rješenje o nasljeđivanju iza smrti Marije Bakalić navodi se da su tužitelji u svom podnesku od dana od 24. siječnja 2019. godine predložili uvid u spis Općinskog suda u Makarskoj broj O-295/12 iza smrti Marije Bakalić radi utvrđenja tko su nasljednici iste, a u koji spis je ovaj sud izvršio uvid, te su kao nasljednici upravo navedeni Mate Bakalić i Jadranka Erceg. U odnosu na navode tuženika ad/ 3, 4 10 i 15 da je sud prekinuo postupak zbog smrti tužene ad/8 Dragice Radojković, te pozvao nasljednike na preuzimanje bez da je imao rješenje o nasljeđivanju iz koje bi se utvrdila činjenica smrti treba navesti da je isti navod neosnovan. Naime upravo su tuženici u svom podnesku od 02. rujna 2020. godine potvrdili činjenicu da je tužena ad/8 Dragica Radojković umrla, te da je poznato da ona ima dva sina pod imenom Vlade Radojković (Vladimir) i Oliver Radojković, a da ostavinska rasprava nije provedena niti kod jednog suda u Beogradu, te da isti stanuju na adresi Beograd, Mrakovička 47. Na navedenu adresu je istima poslano rješenje o prekidu postupka. Nasljednici tužene ad/8 Dragice Radojković i to Oliver i Vladimir Radojković su uredno zaprimili rješenje o prekidu postupka zbog smrti tužene ad/8 i rješenje kojim se pozivaju na preuzimanje, te im je dostavljena i tužba na odgovor na koju nisu dali odgovor niti su se na isto u bilo kojem smislu očitovali ili eventualno neku okolnost navedenu u spomenutim rješenjima osporili. Obzirom su tuženici koji su u rodbinskim odnosima sa umrlom tuženicom ad/8 imali evidentna saznanja o činjenici smrti ranije tuženice ad/8 Dragice Radojković, kao i njenim nasljednicima, koje podatke su

upravo tuženici ad/ 3, 4,10 i 15 dostavili sudu, kao i kod okolnosti da se dostava za navedenu tuženicu ranije vratila s naznakom „umrla“ to je zbog utvrđenih činjenica postupak u odnosu na navedenu tuženicu prekinut, te su pozvani nasljednici na preuzimanje, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u izreci.

Tužitelju je dosuđen trošak parničnog postupka sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 155. zakona o parničnom postupku imajući u vidu vrijednost predmeta spora i važeću odvjetničku tarifu i to trošak sastava tužbe u iznosu od 99,54 EUR / 750,00 kn prema Tbr. 7. toč.1., za sastav podnesak od dana 18. veljače 2009. godine i dana 15. studenog 2018 godine svaka radnja po 99,54 EUR / 750,00 kn prema Tbr. 8. toč. 1. , za zastupanje na ročištima dana 12. rujna 2018. godine, dana 09. listopada 2018. godine, dana 10. prosinca 2018. godine, dana 23. siječnja 2019. godine, dana 28. veljače 2019 godine, dana 02. ožujka 2020. godine dana 18. listopada 2023. godine svaka radnja po 99,54 EUR / 750,00 kn prema Tbr. 9. toč. 1, a svi iznosi uvećani za 10 % prema Tbr Iznose 1.094,90 EUR / 8.250,00 kn. Tužiteljima je priznat i cjelokupno zatraženi trošak vještačenja u iznosu od 464,52 EUR / 3.500,00 kn kao neophodno potreban za vođenje postupka , a priznat mu je i trošak pristojbe na tužbu i presudu u iznosu o 79,63 EUR / 600,00 kn, sukladno Zakonu o sudskim pristojbama, što čini ukupan trošak tužitelja u iznosu od 1.639,05 EUR / 12.350,00 kn.

Tuženicama ad/3,4,10 i 15 nije dosuđen zatraženi trošak obzirom su tužitelji u cijelosti uspjeli u postupku sukladno čl. 154. St. 1. ZPP-a.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Makarskoj, 30. studenog 2023. godine

Sudac
Angela Koštro

Dokument je elektronički potpisan:

Angela Koštro

Vrijeme potpisivanja:

30-11-2023

14:40:44

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

2.5.4.97=#OC1156415448522D3130313838353035363735

OU=Signature

S=Koštro

G=Angela

CN=Angela Koštro

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu.

Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348 ZPP-a).

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335 ZPP-a).

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika ad/3, 4, 10 i 15
3. Tuženicima ad/1,2,5-7, ad/9,11-14, 18, 20-21
5. Tuženicima ad/8 i 19 putem pun. za primanje pismena
6. Tuženicima ad/16 i 17 putem e-oglasne ploče i poštom

Broj zapisa: **9-30860-6c846**

Kontrolni broj: **07ea7-1c6ab-ba6af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Angela Koštro, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Makarskoj

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-923/2023-13

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Angela Koštro

Datum pravomoćnosti: 17.09.2025.

Datum ovršnosti:

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Broj zapisa: **9-30883-1cdce**

Kontrolni broj: **07bbc-cb710-9f32e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=10188505675.2.37, CN=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, L=MAKARSKA,
OID.2.5.4.97=VATHR-10188505675, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.